

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

34. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

23. SRPNA 2020

Z obsahu:

**Kéž vás uchvátí
a vede Mariin příklad**
List papeže Františka
účastníkům Festivalu
mládeže (Mladifest)
v Medžugorje
z 29. 6. 2020
- strana 2 -

**Blahoslavená
Terezie Braccová**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewske (16)**
- strana 5 -

Nejkrásnější květ ráje (17)
Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.
- strana 7 -

**Tajemství úspěchu
Matky Angeliky:
Absolutní „závislost“
na Eucharistii**
- strana 10 -

**Vycházejí Pravidla pro
vysluhování exorcismu**
- strana 12 -

**Výstava „Nebe bylo
plné hvězd“ připomíná
70. výročí pokusu
o likvidaci klášterů
v českých zemích**
- strana 13 -

*„Mě znepokojuje, že jsme spokojeni s málem pro Boha,
ale jen s tím nejlepším pro sebe.“*

(Matka Angelika, zakladatelka televizní sítě EWTN)

Kéž vás uchvátí a vede Mariin příklad

List papeže Františka účastníkům Festivalu mládeže (Mladifest) v Medžugorje z 29. 6. 2020, přečtený 1. srpna 2020 během zahajovací ceremonie festivalu

Poselství Svatého otce Františka mladým lidem, kteří jsou v Medžugorji na svém každoročním setkání

Drazí! Výroční setkání mladých v Medžugorje je časem naplněným modlitbou, katechezí a bratrstvím. Nabízí vám všem možnost setkat se s živým Ježíšem Kristem, zejména ve slavení a adoraci Eucharistie

a ve svátosti smíření. Takto vám pomáhá objevit jiný způsob života než ten, který nabízí kultura provizoria, podle níž nic nemůže být navždy, ale spoléhá se jen na požitky přítomné chvíle. V tomto relativistickém ovzduší, kde je obtížné nalézt pravé a jisté odpovědi, je tedy požehnáním motto festivalu, tvořené slovy „Pojďte a uvidíte“ (Jan 1,39), která Ježíš adresoval učedníkům. Rovněž na vás se

Ježíš dívá a zve vás, abyste přišli a přebývali s ním.

Nemějte strach! Kristus žije a chce, aby každý z vás žil. On je v tomto světě opravdovou krásou a mládím. Všechno, čeho se dotkne, omládne, obnovuje se a dostává smysl (srov. *Christus vivit*, 1). Vidíme to právě v této evangelní scéně, když se Pán ptá dvou učedníků, kteří za ním jdou: „Co

Pokračování na str. 9

Věrnost - tu Bůh očekává od svých dětí. Tu také očekával Ježíš od Alice Lenczewské. (str. 5-6) Dosvědčila ji také až do mučednického konce bl. Terezie Bracová. (str. 4) Rovněž Matka Angelika je zářivým příkladem věrnosti Bohu. (str. 10-11) A samozřejmě na prvním místě bychom měli jmenovat Pannu Marii, (str. 7-9) již byla věrnost dána do vínku, jak bychom mohli říci, a kterou dokonale bez jakéhokoliv názaku zaváhání osvědčila pod Ježíšovým křížem.

A co naše věrnost? V čem vlastně spočívá? Výstižně to říká předseda Mezinárodní asociace exorcistů, P. Francesco Bamonte: „Skutečně záleží na tom, na čí stranu se postavíme, jak jsme ostatně byli dotázáni ve křtu: Zřikáš se ďábla a věříš v Boha?“ (str. 12) Toto je první rozhodnutí, které člověk musí na cestě spásy učinit, a musí tak konat stále, po celý svůj život. A co víc: nic není mezi tím, jako by něco napůl. Konečně, jsou to Ježíšova slova z jeho horského kázání: „Vaše slovo buď »ano, ano - ne, ne«; co je nad to, je ze zlého.“ (Mt 5,37) A dále: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům: buď bude nenávidět jednoho a milovat druhého, nebo se přimkne k jednomu a pohrdne druhým.“ (Mt 6,24) Jak víme, Zlý je otcem lži, a proto i sebemenší odklon od jednoznačnosti našeho smýšlení, našich slov a činů je zároveň odklonem od věrnosti Bohu, a tudíž počátkem cesty duše k záhubě. Jak je důležité toto mít

Editorial

stále na paměti a prosit Ducha Svatého o správné rozlišování i v těch nejmenších záležitostech!

Avšak abychom nepropadli zhoubnému zoufalství, dal nám Ježíš k tomu, abychom duchovně žili - a nebyli mrtví - svátosti. Z nich žijeme, jimi sytíme svoji duši a přebýváme v Bohu a Bůh přebývá v nás. Jen zatvrzelá, zbloudilá duše může vědomě odmítnat tuto nabídku nadpřirozené Boží pomoci. Jak smutně pak znějí Ježíšova slova zaznamenaná Alicí Lenczewskou: „O nedělich zažívám hodně pokoření, když se Mě Moji vyvolení dotýkají se srdcem zatvrzelejším při Mši Svaté.“ To je zřejmá výzva i pro každého z nás: Za koho doopravdy pokládám Ježíše? Otázka z dnešního evangelia není zjišťováním, jak si na tom Ježíš stojí v očích veřejnosti a v očích svých učedníků. Ježíšův dotaz má naprosto jiný smysl: proniknout do hloubi lidského srdce a přimět každého jednotlivce, aby sám za sebe, ze svého nejhlubšího nitra vyřkl, kým je pro něho Ježíš. Je opravdu pro mne Mesiášem, Synem Božím, jednou ze tří Osob Nejsvětější Trojice? Ano? Pak i můj život a čistota srdce, s nímž přicházím ke stolu Páně, by měly s tímto smýšlením korespondovat. Ne-li, pak je třeba se mít na pozoru, protože víme, že ďábel je otcem lži, a tady

je očividný rozpor - věrnost Bohu je ve stavu ohrožení. Zoufat však není třeba: Bůh je věrnější než my, nabízí svátost, která je zdrojem smíření, ale i důležitého očistění duše a nové milosti posvěcující nás pro další život zde na zemi...

Největší duchovní posilou v boji se Zlým a pro zachování věrnosti Bohu je svátost nejtajemnější - Eucharistie. Zástupy svatých a světic dosvědčují, že žít s čistým srdcem z Eucharistie znamená nejen zachování věrnosti Bohu, ale i zdroj všech milostí - i těch pozemských. A abychom nenahlíželi daleko do minulosti, máme svědky také v dnešní době - jako byla Matka Angelika. Tato pozoruhodná žena zcela jasně věděla, kým je pro ni Ježíš, a co mu tedy přísluší jakožto Božím Synu. Pro své rozjímání si od ní můžeme vzít slova, která jsou aktuální nejen pro jednotlivce, ale i pro celé společenství katolické církve, ba i pro veškeré lidstvo: „Mě znepokojuje, že jsme spokojeni s málem pro Boha, ale jen s tím nejlepším pro sebe.“ Víme-li, kým Ježíš je, musíme přece také vědět, jaká úcta a sláva Ježíši právem přísluší a jakou lásku si od nás zaslouží...

Prosme Pannu Marii o posilu pro boj proti Zlému a za zachování věrnosti Bohu až do smrti: „Panno Maria, vypros mi milost vždy spolupracovat s Boží milostí a ať nikdy nestavím překážky pro Boží působení ve své duši. Amen.“

Daniel Dehner

Pán se opět odebral se svými přáteli na pohanská území daleko od lidí, protože chce být o samotě jen s nimi. Prožili spolu již rok a půl a nyní je zapotřebí, aby měli zcela jasno v tom, kým vlastně jejich Pán a Mistr je.

Překvapí je nečekanou otázkou: *Za koho lidé pokládají Syna člověka?* Vyčet je pestrý. Kolik je to názorů,

a všechny jsou daleko od skutečnosti. A to apoštolové taktně pomlčeli o názorech předáků, kteří by sice nejspíše měli rozpo-

znat, kým Pán je, ale ve skutečnosti se odvažují pokládat ho dokonce za společníka Belzebuba. Ačkoliv už tak dlouho chodí Ježíš od místa k místu, hlásá svou radostnou zvěst a prokazuje dobrodini, vlastně dosud nikdo si o Něm nebyl schopen vytvořit správný úsudek. Z odpovědi apoštolů můžeš ovšem také vyrozumět, jak sporné a nespolehlivé je veřejné mínění a jak bláhoví jsou ti, kdo by se chtěli opírat jen o ně! Proč jsou soudy o Ježíši tak nedostatečné a nevystihující? Protože jeho skutečná osobnost nemá mezi lidmi obdoby. Překračuje jejich představy tak nesmírně, že jim dosud *ani na mysl nevstoupilo*⁽¹⁾, kým doopravdy je tento divotvůrce z Nazareta. Ty zástupy, které za Ním táhnou od místa k místu, ani nejsou schopny slyšet pravdu o Ježíši, protože více než na Boha myslí na svržení římského jařma, a to zásadně ovlivňuje jejich názory i jednání.

Ale první Ježíšova otázka byla jen přípravou na otázku daleko závažnější. Ježíš chce slyšet především od svých apoštolů, co o Něm soudí. Na přímou Ježíšovu výzvu odpovídá z Dvanácti jen jeden. Protože Pán k názorům veřejnosti nezaujal žádné stanovisko, nejsou si najednou jisti, zda by řekli to, co by nejraději uslyšel. Projeví se mimoděk až později, až budou žádat o místo po jeho pravici a levici a povedou mezi sebou spory, kdo je z nich největší. Šimonova odpověď se však zcela vymyká z rámce takového smýšlení. A Pán to ihned vysvětluje proč: protože mu to ve skutečnosti zjevuje sám Bůh. Pravda o Ježíši Kristu nebude přenechána lidskému dobrozdání ani libovůli. Ty jsou příliš vratké a vystaveny nejen lidské slabosti, ale i nástrahám pekla. Proto když Petr vyznal o Ježíši, že je svrchovaný Pán a Bůh, Pán

toto vyznání nejen přijímá, ale ihned potvrdí slavnostním příslibem, jaký může dát jedině Bůh: *Ty jsi Skála a na tobě zbuduji svou Církev, kterou moc pekla nepřemůže.*

Poděkuj Pánu za toto slavnostní prohlášení, které je zárukou a útěchou pro všechny křesťany. Ta útěcha je paradoxně o to větší, že tato slova říká Pán slabému,

prchlivému a nevzdělanému člověku. Tak jako Petr nepoznal sám od sebe, kým je Ježíš, tak ani Církev neponese sám od sebe. Vidět v Petrovi

a jeho nástupcích jen člověka znamená ignorovat Boží záměr. Proč Ježíš mluví o nepřemožitelnosti své Církev? Kdyby Bůh nevěděl, že pekelné mocnosti budou pro jeho Církev představovat trvalé ohrožení, nebylo by třeba příslibů, nebylo by o čem mluvit. Ale boj s mocnostmi pekla bude tvořit podstatnou část budoucích dějin Církev. Nebude období, kdy by nebyla ohrožována nejruznějším způsobem: nejen krvavým pronásledováním, ale také bludnými naukami, pokušením slávy a moci, bohatstvím, rozmařilostí a lidskou pýchou, založenou tu na přecenění rozumu, tu na pokroku a blahobytu. Pro boj s tolikerym protiventstvím potřebuje Církev záruku neomylnosti svých závazných rozhodnutí.

K tomu budou sloužit Petrovy *klíče*. Komu svěří Pán odpovědnost, tomu zajistí i pomoc a toho pak bude i respektovat. Petrova pravomoc je zárukou Satanova bezmocnosti. Zpochybňovat ji znamená opouštět skálu pod nohama a vstupovat na plovoucí písky. Papežství je jedinou stmelující silou: bez něho vznikají jen další a další rozštěpení. Všechny rozkoly jsou ve svém jádru protipapežské.

Rozhlédni se tedy nyní kolem sebe. Pán chce od tebe slyšet i dnes: *Za koho pokládají lidé Syna člověka? Co odpovíš svému Spasiteli? Ačkoliv se už dva tisíce let hlásá pravda o vtěleném Božím Synu, soudí o Něm lidé správně? Není nakonec nejvíce těch, které taková otázka vůbec nezajímá? Taková netečnost může být dokonce horší než nepřátelský postoj. Chceš podniknout něco pro jeho dobré jméno?*

Učiň tak nejdříve u sebe. *Za koho Je pokládáš ty? Pán ti klade tuto otázku, abys na ni odpověděl s veškerou vážností pře-*

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 22,19-23

Toto praví Hospodin Šebnovi, správci královského paláce: „Vyženu tě z tvého místa, z tvého úřadu tě svrhnu. Pak povolám svého služebníka Eljakima, syna Chilkijáhova, obléknu mu tvou řízu, přepášu ho tvým pásem; tvou moc mu předám do ruky. Bude otcem obyvatelstvu

Dokončení na str. 13

devším sám sobě. Nediv se tomu. Je tu totiž jedno vážné nebezpečí - i tebe může ovládnout představa, která neodpovídá tomu, kým je sám Pán, protože staviš dosud spíše na tom, co ti *zjevuje tělo a krev*. I při hledání Boha mohou pozornost tvého srdce odvést stranou tvé sebeklamy, které jsou přitažlivé tím, že se ti jeví jako cesta k rychlému a pohotovému uspokojení tvých skrytých tužeb, ale ve skutečnosti oslepují a zamlžují tvůj pohled, takže přestáváš rozlišovat pravdu. Zkoumej proto s veškerou opravdovostí, zda hledáš Boha pro Něho samého, nebo pro sebe a své uspokojení. *Za koho doopravdy pokládáš Syna člověka?*

Ježíš k tobě nepřichází proto, abys u Něho nacházel snadné a rychlé naplnění svých okamžitých tužeb, aby ses mohl stále cítit dobře. Může ti být nejbližší, když prožíváš největší sklíčenost a protiventství. Nauč se spoléhat se raději na Pána než na své city. Všechno, co dělá, dělá pro tvoje dobro. Jen domysli do důsledků, co ti o Něm říká svatý Pavel. *Vždyť jeho štědrost je bezmezná*. To, co ti tvá sebeláska představuje jako zklamání, bývá nejčastěji jen důsledek tvé lidské krátkozrakosti, která si nepřipouští, že jeho plány s tebou jsou pro tebe ještě neproniknutelné. Ale kdo může vědět lépe než On, který je nekonečná Moudrost a bezmezná Poznání, *co je ti ku pokoji?*⁽²⁾ Vyznej víru ve svého Pána nikoliv slovy, ale bezmeznou důvěrou a bezvýhradným sebeodevzdáním. *Můj Pane, jsi to opravdu Ty, koho miluji? Je to opravdu Tvoje přítomnost, z čeho se raduji? Od Tebe a skrze Tebe je všechno.*

Nauč mě *chválit Tě celým svým srdcem a slavít Tvé jméno. Tvá dobrota trvá na věky*.⁽³⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ 1 Kor 2,9; ⁽²⁾ srov. Lk 19,42; ⁽³⁾ srov. Ž 138,1.8

Blahoslavená Terezie Braccová

Tato mladá Italka patří do plejády mučednic čistoty, jež podstoupily smrt, aby unikly znásilnění. Svatá Marie Gorettiová či sv. Anežka Římská jsou z nich patrně nejznámější, z dalších uvedme např. bl. Karolínu Kózkównu či bl. Pierinu Morosiniovou, docela nedávno byla beatifikována Slovenka Anna Kolesárová. Rovněž na stránkách Světla jsme již podobné případy v seriálu o svatých a blahoslavených vyzdvihli, vzpomeňme jen sv. Dympnu (viz Světlo 19/2018) anebo bl. Lauru Vicuňu (viz Světlo 3/2018). Představením životního příběhu bl. Terezie Braccové v tomto přibližování osudů hodných obdivu pokračujeme.

Terezie byla jedním z mnoha dětí chudých italských rolníků Giacomma a Angely, kteří byli v duchu evangelních rad především chudí v duchu a kteří tuto samotným Kristem opěvovanou chudobu vštěpovali i svým dětem. Terezie, narozená 24. února 1924, tak v rodné vsi Santa Giulia odmala poznávala, co znamená žít dennodenně s Bohem a pro Boha, zakoušela kouzlo společné modlitby růžence či rozjímání biblických textů, případně společných cest na mši svatou do vedlejší vesnice.

Není potom divu, že se v atmosféře vše posvěcující zbožnosti již v předškolním věku upnula k Panně Marii a že ještě než mohla přistupovat ke svatému přijímání, hořela láskou ke svátostnému Kristu. Když pak v sedmi letech dospěla do věku opravňujícímu ji klekat u mřížky presbytáře a čekat, až jí kněz se slovy „*Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat animam tuam in vitam aeternam. Amen*“ položí Ježíše v Eucharistii na jazyk, neváhala a dokonce i sama chvátala každé ráno na mši svatou a po ní prodlévala dlouhé minuty v soustředěné modlitbě před svatostánkem.

Poté, co vychodila školu, připadla na ni povinnost pást to něco málo dobytka, které doma chovali. Později převzala tento úkol její mladší sestra a Terezie pomáhala otci na poli nebo v péči o vinici a háje kaštanovníků.

Duchovní stránku své osobnosti rozvíjela i souvislou četbou náboženské literatury, při níž měla díky nezbytným *Imprimatur* a *Nihil obstat*⁽¹⁾ záruku, že ji ve víře nic nezviklá. Pevnost svého postoje si utužovala taktéž četbou životopisů světců, zvláště si oblíbila – tehdy ještě pou-

ze kandidáta na úctu oltáře – Dominika Savia, jehož maximu „*raději smrt než hřích*“, kterou si v raném dětství přečetla na jednom jeho obrázku, přijala za svou. Netušila přitom, že ji bude zanedlouho moci aplikovat i na svůj život, který vedla v tichosti, usebranosti, straníc se hlučných zábav. Vynikala rovněž skromností a pracovitostí.

V rozpuku Tereziina života se celý svět zmítal ve válečném běsnění, jež nepominulo ani region, v němž ležela Santa Giulia. V červenci roku 1944, kdy rodina Braccových přišla otcovou smrtí o svého živitele a ochránce, se rozpoutaly krvavé boje mezi německými jednotkami a italskými partyzány, kteří v okolí pobývali od podzimu roku 1943. Dne 24. července 1944 se obě strany utkaly nedaleko Tereziiny rodné vsi. Němci se

stáhli, ale den nato se vrátili, aby pochovali své mrtvé a pomstili se na bezbranných vesničanech za jejich domnělou či skutečnou podporu partyzánů.

Domy v okolních vsích planuly v jednom ohni a 28. srpna došlo i na vesnici Santa Giulia. Německá soldateska začala rabovat a rekvírovat dobytek, střílet bezbranné muže, kteří chtěli holýma rukama bránit skrovný rodinný majetek. Tři děvčata, která se jim podařilo dopadnout, odvěkli útočníci do svého ležení s úmyslem později je hromadně znásilnit. Terezie byla mezi nimi. Jeden z vojáků se na ni vrhl, ale ona, pamětlivá slov Dominika Savia i prstýnku z poutního místa Todocco na svém prsteníku, jímž se v osobním aktu zasnoubení odevzdala navěky Kristu, se urputně bránila, a to násilníka přivedlo k nepřičetnosti. Když nečekaně a účinně bránící se dívku nedokázal přimět, aby mu byla po vůli, začal ji škrtit. V návalu vzteku na ni poté dvakrát vystřelil z pistole a pak ještě zhroucené tělo svou těžkou vojenskou botou kopl do hlavy.

Tereziino tělo našli sousedé až třetího dne. Nazítrí, tj. 31. srpna, pak byla čistá panna uložena do země. Na místě vztyčili mramorový pomníček, na němž nechali vytesat nápis tohoto znění: „*Terezie Braccová. Dne 28. srpna 1944 byla barbarsky zavražděna krutým vojákem ve svých 20 letech při obraně záře své čistoty.*“

„*Volila bych raději smrt než zneuctění.*“ Tak zněla slova, která Terezie často vyřkla, když se jí doneslo o znásilnění některé z žen či dívek, a která beze zbytku při obraně své cti 28. srpna 1944 naplnila. Když ji papež Jan Pavel II. dne 24. května 1998 blahorečil, mimo jiné prohlásil: „*Terezie Braccová je zářným příkladem čistoty, kterou bránila až k mučednictví. [...] Tento statečný postoj byl logickým důsledkem nezlomné vůle zachovat věrnost Ježíši Kristu. [...] Jak důležité poselství naděje pro ty, kdo usilují o to, jít proti proudu a nepoddávat se duchu tohoto světa...*“

Poznámky:

⁽¹⁾ *Imprimatur* je církevní souhlas k tisku, *nihil obstat* potvrzení o nezávadnosti publikovaných tisků z hlediska katolické věrouky a morálky. Vzniklo z latinského *Imprimi potest* (Může se tisknout) a *Nihil obstat* (Nic nebrání).

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (16)

(Místa v textu označená „†“
jsou slova Ježíšova.

Biblické texty jsou vždy od Ježíše
po Alicině modlitbě a prosbě o slovo
v duchu tzv. náhodného otevření.)

Středa 18. 3. 87, 23 h.

- Dal jsi mi kdysi na srozuměnou, že až mě zbavíš mnoha věcí a připoutaností, sáhneš nakonec po mém zdraví. Po mém pocitu bezpečnosti, jaký dává dobře fungující organismus.

Snad to, co bylo dnes, byl pokus mi to vzít?

† Chci, aby ti nezáleželo na vnějších situacích, rovněž ve vztahu k tomu, co se děje s tvým tělem.

- Moje reakce asi byla velmi nevhodná?

† Ne. Byla přiměřená. Ale zbytečně ses polekala a přemýšlela o tom, že můžeš potřebovat pomoc lidí.

Obětovalas Mi utrpení. Avšak neobětovalas riziko, co se s tebou stane.

Chtěl bych tě naučit natolik dalece odejít od sebe, abys ve chvíli ohrožení přilnula ke Mně a obětovala Mi svou bezradnost, pokoření, nutnost spolehnout se na pomoc a reakce náhodných lidí.

Proč se bojíš lidské pomoci? Přece přijít někomu na pomoc je milost pro toho, kdo pomáhá, i pro toho, kdo ji přijímá. Je to velký dar.

- Nedokázala jsem nikdy prosit o pomoc. A hlavní životní devizou byla maximální soběstačnost: nikomu neklást překážky, nikoho nezatěžovat, nebýt na nikom závislá. Je to špatné?

† Špatné, poněvadž to izoluje, uzavírá před lidmi. A je zapotřebí žít ve společenství. Spolužití spočívá na výměně dobra. Na vzájemném projevování dobra.

Na protékání Mé lásky mezi lidmi.

Není třeba tomu zabraňovat. Což se děje, když nedokážeš přijímat, když nechceš přijímat.

Podložím takového postoje je také pycha, nejen falešně přijímané dobro blížních.

Přijímání pomoci vyžaduje ponížení, pokoření... Ještě větší pokoření vyžaduje připravenost přijmout odmítnutí, když prosíš a potřebuješ pomoc; bez urážení se a zatinání se v sobě – s láskou.

Chci v tobě zničit zeď nezávislosti. Chci způsobit, abys dokázala vydat se za bratry skrze svou bezbrannost vůči nim, spoléhání se na ně.

Můžeš být zcela bezbranná, vždyť jsem přece s tebou. Držím tě ve Svě náruči a nedovolím, aby tvá duše byla pošpiněna zlem světa. Chci ji mít čistou a svatou, a proto je zapotřebí očištění jejich nejhlubších vrstev.

Pátek 27. 3. 87, 9:15 h.

- Dnes, když jsem se chystala do blízké kapličky, přijel autobus jedoucí do centra a už v něm jsi pronesl s velikou něžností:

† Nevystupuj, Mé dítě. Jeď dál.

- Dal jsi mi poznat, že mám jet do kostela Tvého Nejsvětějšího Srdce, ačkoliv se tím měnily moje plány. Když jsem vešla, probíhala už eucharistická oběť, ale přesto jsi chtěl, abych nešla na adoraci, ale nejprve zůstala na té Mši.

Během pozvedání kalich Tvé Krve zarážil jako hvězda.

Svaté přijímání bylo pod dvěma způsoby...

Velkou milost jsi mi prokázal, můj Spasiteli. Čím je to znamení Tvé Krve?

† Je znamením mučednictví.

Opravdové křesťanství je mučednictvím.

Pilas z Mého kalicha a víš, co to znamená.

Prokázal jsem ti tu milost, poněvadž dnes je pátek a dnes jako Veronika jsi otřela Mou zmučenou tvář.

Dal jsem ti Sebe, abychom mohli jít dál, spolu nesouce kříž, který je znamením lásky. Budeš spolu se Mnou prožívat bolest, jakou dnes poznáš.

Buď klidná; otřu tvoje slzy, jen co se vyroní, a rozjasním tvou tvář.

K rozjímání zastavení křížové cesty VI.

„Dávám ti toto napomenutí, ... mé dítě, ve shodě s proroctvími, která o tobě byla kdysi vyslovena, aby tě prostoupila a abys tak bojoval dobrý boj, měl víru a dobré svědomí.

Především tedy vybízím, ať se konají prosby, modlitby, přímlyvy, díkůvzdání za všechny lidi ... aby všichni lidé byli spaseni a došli k poznání pravdy.“ (1 Tim 1,18–19; 2,14)

Neděle 12. 4. 87, 19 h.

- Ráno jsem se vydala na adoraci do kostela Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v centru města a myslela jsem si, že už zůstanu na Mši Svaté a nebudu pak muset odcházet ještě jednou před polednem. Původně jsem se chtěla zúčastnit slavnosti posvěcení kaple v mé nové farnosti v 11 h. a slavnostní Mše Svaté.

Když započala Eucharistie, připomněla jsem si najednou, že jsem doma nechala zapnutý elektrický rožeň, v němž se před hodinou něco ohřívalo. Porozuměla jsem, že Pán mě tímto způsobem přinutil opustit tu Mši.

Odevzdala jsem Pánu bezpečnost svého domu a bez paniky, důvěřujíc Mu, jsem se vrátila. Bylo tam plno kouře, ale nic ještě nehořelo, ačkoliv všechno ukazovalo na to, že požár se měl už dříve rozhořet.

Do „naší“ kaple jsme šli spolu se sousedy, a potom jsem potkala pár osob a ta setkání byla velmi cenná.

Díky Ti, Pane, žes potrestal mou svévoli a žes mě poučil, jak hrozné mohou být následky neposlušnosti.

† Já jsem tě nechtěl trestat, Mé dítě. Chtěl jsem tě poučit, a také jsem chtěl, abys byla ve své farnosti. Teď vidíš, jak závažné bylo všechno, co se s tím pojišlo. Ukázal jsem ti, jak moc záležitostí do sebe zapadá v mém působení.

Pokud se někdo protíví Mé vůli, kazí Moje plány. Lidé, kteří se na nich podílejí, mají potíže a komplikace.

Dítě, které Mi odevzdalo svoji vůli, to nemůže dělat, protože Já ho užívám jako Svého nástroje, a nástroj musí dělat to, co mu přikazuje Moje ruka. Jinak kazí dílo.

Tvou chybou bylo to, žes podlehla své vůli, diktované vlastním pohodlím, aniž by ses Mě zeptala, zda smíš. Kdybys podlehla pokušení a iluzi, že se nic nestane, když zůstaneš do konce Mše, byl by požár. A tehdy by to byl trest za neposlušnost, jejíž důsledky by pocítili i druzí lidé.

Za zlo učiněné jedním člověkem platí také jiní. Tvá neposlušnost by nebyla bezvýznamná, protože ses zavázala k velikým věcem. Buď tedy bdělá. Vždy se ptej, když stojíš před volbou v rozhodování. Potřebuji tvou poslušnost, abych mohl tebou

volně disponovat. Stále tě připravuji na odevzdání se k dispozici. Víš, že potřebuji hodně Mých vyvolených dětí, aby byl zachráněn svět. Na vaší bezmeznou poslušnost záleží velmi mnoho.

„Věhlas vaší poslušnosti se totiž všude rozšířil a jste mou radostí; chci však, abyste byli znali v dobrém a neobratní ve zlém. Bůh pokoje velmi rychle rozdrť Satana pod vašimi nohama...“ (Řim 16,19-20)

Pondělí 4. 5. 87, 22:45 h.

- Občas přichází na mysl strach z utrpení, které je mým posláním.

† To je hnutí tvé lidské přirozenosti živé pokoušením. Buď věrná touhám duše a nepředbíhej myšlením dopředu. Dostaneš pouze tolik, kolik tvoje lidská duše unese. Jestliže bude velká - unese mnoho.

- Chtěla bych, aby byla velká.

† Měj touhu. Touha je tvůrčí silou.

- V mém srdci je smutek, protože skončily slunečné dny...

† Já jsem tvým Sluncem, cožpak o tom nevíš?

- Víš, ale Ty jsi skrytý, a já žiji v šeru.

† Do času, který je blízký. V tom spočívá tvoje zásluha. Mé dítě, tak to musí být - pro tvoje dobro.

- Víš. Tak nesmím připouštět takové myšlenky a pocity?

† Obětuj Mi je, abych je přeměnil v radost. Přijímej všechno s mírem v srdci - všechno je Mým darem pro tebe. To, co je bolestné, je darem nejcennějším.

- Co mohu obětovat zítra někomu, komu bych chtěla obětovat mnoho?

† Oběť Mše Svaté, modlitby, všechno, čím naplním tvůj den.

Způsob oběti není tak důležitý jako upřímnost srdce a přející myšlenky.

- Zalila mne Tvoje láska a Tvoje vlídnost a čas se v Tobě zastavil. Díky, můj Spasiteli, za požehnání této chvíle i za bolest srdce.

Středa 6. 5. 87, 12:20 h.

„Když se to Ježíš dozvěděl, odjel loďkou na osamělé místo do ústraní; když se to dozvěděly zástupy, ubíraly se za ním pěšky z měst. Když vystoupil na břeh, uviděl početný zástup a bylo mu ho líto; i uzdravil jejich nemocné.“ (Mt 14,13-14)

† Mnohý význam má slovo, které jsi obdržela. Rozmnožení chleba a nasycení zástupu, to jsou tvé dobré skutky, který-

mi je Moje láska rozhojňována a dostává se k lidem.

Ačkoliv jsi unavená a toužíš po samotě, je potřeba, pro lásku a milosrdenství, pomáhat lidem a léčit je láskou jim prokazovanou.

Nemysli na svou slabost, vždyť Já to přece budu konat.

Úterý 12. 5. 87, 21:30 h.

- Přišla jsem jako viník na to setkání, poněvadž jsem nesplnila Tvé vybidnutí.

† Učím tě, Mé dítě, společnému životu se Mnou každý den prostřednictvím slov i situací. Je dobré, když z toho dokážeš vyvodit vlastní závěry.

Utišil jsem tvé srdce a objal tě, poněvadž vidím tvůj zármutek a neschopnost.

Se vším přicházej za Mnou. I s každodenními maličkostmi. Líbí se mi taková domácí intimita. Nechci být ve tvém životě oficiální postava, která se kultovně uctívá a se strachem prosí o prominutí. Chci být členem domácnosti, který se na všem podílí. A toužím po velké důvěrnosti - bez obav, s dětinskou důvěrou, ať se stane cokoliv.

Vím, že toužíš plnit Mou vůli. Já sám ti to někdy ztěžuji, aby ses víc vzchopila a zdokonalila. Však po tom také toužíš a souhlasila jsi s Mým nejrůznějším působením ve tvém životě. Ať ti nevadí tvá neschopnost. Důležitá je touha srdce a láska, kterou Mi prokazuješ.

- Bojím se, abych Tě neurazila.

† Svými nekontrolovanými reakcemi Mě neurazíš; schováváním se přede Mnou, strachem a zapomináním či přijímáním špatných myšlenek. Znáš Mne a Moji lásku. Cožpak jsem někdy byl na tebe zlý? Přísný?

- Je velký rozdíl mezi tím, jaký by člověk chtěl být, a jaký je.

† To přece víš, vždyť se počítají touhy, snaha a stesk tvého srdce.

Proto jsem tě vybral do takové blízkosti se Mnou.

Pátek 15. 5. 87, 23:20 h.

- Co ode mne nejvíc očekáváš?

† Věrnost. Každá věc, kterou vykonáš, zážitek nebo situace, vše musí být odevzdáváno Mně na úmysl, který jsi přijala.

Bude potřeba mnoha tvých obětí, aby vinice vydala hojné plody. Věz, že ty budeš zúrodnovat její hlubinu.

- Velmi bych chtěla být užitečná.

† Dělej to, co jsem ti řekl, a budeš způsobilá tak, jak to chci. Taková je tvoje role a tvé povolání na cestu, kterou jsem ti určil. Dělej to z lásky a pro lásku.

- Kým já mám být?

† Kristem. Mnou máš být - obětí čistou a dokonalou, z níž bude čerpat mízu Moje vinice.

- Jakou hodnotu má mé ubohé žití?

† Nekonečnou, neboť tvá duše je nesmrtná, když Já v ní sídlím.

Nekonečnou hodnotu má oběť lidského života spojená s Mojí obětí. Skrze ni se plně účastníš života v Bohu. A budeš se účastnit napořád, také na věčnosti. Skrze ni, spolu se Mnou, zachraňuješ i tvoříš.

Neboj se velikosti toho, co jsem řekl. K tomu je povolán každý člověk podle míry milosti, které obdržel, a podle vlastní otevřenosti pro Mé působení.

Neboj se velikosti povolání a zodpovědnosti. Bez meškání přijímej všechno a odevzdávej Mi, aby se vyplnilo všechno, k čemu jsem tě stvořil.

Neděle 17. 5. 87, 8:40 h.

† Zůstávej ve Mně a buď soucitná. Přinášej náhradu za chlad Mých vyvolených.

O nedělích zažívám hodně pokoření, když se Mě Moji vyvolení dotýkají se srdcem zatvrzelým při Mši Svaté.

Ty vynahrazuj jejich lhostejnost a vnitřní prázdnotu, se kterou ke Mně přistupují.

Podávej Mi sladký nápoj své lásky, abych nepocítoval ocet okořeněný hořkostí, který Mi mnoho z nich podává.

Toužím po lásce Mých dětí a stále volám z obětního stolu: „Žizním.“ Žizním po vašich srdcích, abych je mohl naplnit Mojí láskou. Toužím po čistých srdcích, aby v nich byla jen Moje láska.

„A přijdou od východu i od západu, od severu i od jihu a zaujmou místo na hostině v Božím království. Ano, jsou poslední, kteří budou prvními, a jsou první, kteří budou posledními.“ (Lk 13,29-30)

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo. Dziennik duchowy. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Nejkrásnější květ ráje (17)

BRÁNO NEBESKÁ

PANNA MARIA, POMOCNICE UMÍRAJÍCÍCH

„Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší.“ (Modlitba Zdravas, Maria)

V životě člověka je bezpochyby jeden velký a důležitý okamžik, a tím je okamžik smrti, neboť na něm záleží celá věčnost. Bylo by malým užitkem, kdybychom se celý život cvičili v modlitbě a pokání, anebo kdybychom dosáhli vysokého stupně svatosti, kdybychom v posledním okamžiku života Boha urazili, byť jen jedním smrtelným hříchem. V tomto důležitém okamžiku tedy potřebujeme zvláště Boží pomoc, aby mohly být předchozí zásluhy korunovány posledním setrváním v dobrém. Na druhé straně; jediné vzbuzení upřímné lítosti v hodinu smrti dostačuje k vymazání všech hříchů během života a hříšník tím může obdržet věčnou radost.

Z tohoto důvodu také náš zapřisáhlý nepřítel, který hledá pouze způsob, jak zatratit naše duše, v tomto důležitém okamžiku zdvojnásobí své úsilí, abychom upadli do těžkého hříchu. Používá k tomu svůj pekelný záměr vystavit nám před oči ošklivost hříchů, ke kterým nás svedl během našeho života, aby nás tak přivedl k zoufalství a naší zkáze.

Požehnána buď tedy nekonečná dobrota Boha, který nám pro hodinu naší smrti připravil mocnou pomoc svátostí a také mateřskou ochranu Panny Marie.

* * *

Blahoslavená Panna nám svou pomocí v hodinu naší smrti pomáhá zvítězit nad nepřitelem naší spásy a uchovat si přátelství s Bohem až do konce. Její horlivost pro naši záchranu před věčným zavržením ji učinila pro nás skutečnou Bránou nebeskou, *Janua coeli*.

Jak nám tedy Matka Boží pomáhá v tomto slavném okamžiku? Zejména svou přímluvou u svého Syna, aby nám daroval vzácný dar setrvání v dobrém až do konce, jak to vyjádřil Tridentický koncil.⁽¹⁾ Přímluva Panny Marie v hodinu naší smrti je pro nás zvláště účinná, protože

může snadno u Boha získat spásu umírajících, za které prosí, neboť byla přítomna u smrtelné úzkosti svého Syna s pevnou vírou a láskou.

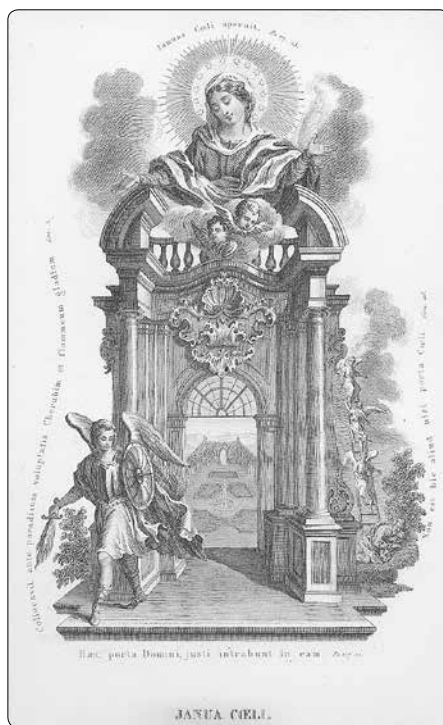
Panna Maria nám dále také pomáhá v tomto okamžiku svou mocí, kterou použila nad zlými duchy, kteří před ní prchají, když by nás chtěli obtěžovat na naší smrtelné posteli, a také nás povzbuzuje ke svatým a čistým myšlenkám; tedy, svojí nádherou tolikrát potěšuje své služebnky, až se jim také viditelně zjeví.

Ó moje duše, nezapomínej častou modlitbou hledat pomoc u Panny Marie pro svoji poslední hodinu a modli se s vírou: „Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší.“

* * *

Mariina pomoc v hodinu naší smrti bude pro nás zárukou naší spásy tím jistější, čím více jsme se během našeho života snažili žít podle vzoru, který nám dala. Pevné rozhodnutí následovat během celého života ctnosti Panny Marie nám pak zajistí na našem smrtelném loži ty vlastnosti, které bychom si přáli mít, až staneme před soudným stolcem Božím.

A které jsou tyto vlastnosti? Je to především vědomý odpor k hříchu, nejen smrtelnému, ale také všednímu; dále pak

dokonalý souhlas s Boží vůlí. Takový byl vlastně život Panny Marie. Její duše nebyla nikdy poskvrněna sebemenším hříchem ani neměla žádné jiné přání než souhlasit s Boží vůlí.

Vyhýbejme se tedy stejně pečlivě i tomu sebemenšímu hříchu v tomto životě a zvykněme si konat často úkon souhlasu se svatou Boží vůlí. Pak si můžeme být jisti ochranou Panny Marie v hodinu naší smrti a s důvěrou můžeme doufat, že konec tohoto nejistého a utrpením naplněného života bude pro nás začátkem věčné radosti.

Byla by to velká troufalost, kdybychom očekávali šťastnou smrt po životě, který se vyznačoval dobrovolnými hříchy. Spoléhat na zvláštní milost obrácení bez použití prostředků k posvěcování, které nám nabízí Bůh, by bylo nerozvážností a vyústilo by v osudný konec.

Ó moje duše, utíkej před hříchem, který je překážkou milosti, a usiluj spolupracovat s Božími vnuknutími.

PŘÍKLAD – ZÁZRAČNÝ OBRAZ PANNY MARIE OD STUDNY

Mezi nejstaršími obrazy Panny Marie, které jsou uctívány v Římě, musí být zmíněn také obraz Panny Marie od studny, který je namalován na kámen a uchováván s velkou péčí v kostele Santa Maria in Via. Původ tohoto obrazu je skutečně vzácný.

V noci z 26. na 27. září 1256 voda ve studni, která byla umístěna ve stáji pod sídlem kardinála Petra Capocciho, tak náhle vystoupila nahoru, že zcela zaplavila sklep. To vystrašilo koně, kteří se začali plašit a probudili tak čeledíny. Mladíci sešli ihned dolů s pochodněmi a byli zaskočení, že našli tak velkou vodu; ale jejich údiv ještě vzrostl, když na hladině viděli plavat obraz Panny Marie. Jejich údiv rostl i dále, když viděli, že tento obraz, kdykoliv jej chtěli uchopit, vždy unikl jejich rukám, jako kdyby jej odháněla nějaká vnitřní síla uvnitř kamene. Šli tedy říct svému pánu, kardinálovi, co se stalo. Prelát sešel dolů v doprovodu všech. Po krátké modlitbě mohl obraz snadno uchopit a zanesl jej do své soukromé kaple. Voda se mezitím vrátila na svou obvyklou hladinu.

Po řádném prozkoumání papež Alexander IV., který tehdy řídil Církev, dal

svolení, aby byla na tom místě vystavěna kaple k počtě Panny Marie. Ustanovil také, aby byl obraz nesen v procesí, kterého se on sám a ostatní římsí duchovní účastnili, a aby byl obraz v kapli umístěn.

Věřící brzy začali zakoušet ochranu Panny Marie a ta nikdy nepřestala zázračně uzdravovat své věrné děti, které se před tímto obrazem modlily anebo se napily zázračné vody. S postupem času tato kaple byla rozšířena a stala se na papežův příkaz titulárním kardinálským kostelem. S velkou poctou byl svěcen v roce 1646 řádu servitů a zázračný obraz byl také korunován.⁽²⁾

MODLITBA

Ó Panno Maria, svou vytrvalostí u paty kříže jsi získala zásluhu stát se pomocí pro umírající. Neopust' mě, prosím, v mém posledním zápasu; a abych mohl zakusit tvou mateřskou ochranu, pomoz mi, prosím, abych v tomto životě vždy ve svém srdci choval hluboký odpor k hříchu a dokonale souhlasil s vůlí Boží. Amen.

HVĚZDO JITŘNÍ

NAROZENÍ PANNY MARIE

„Jeho základ je na svatých horách, Hospodin jej má rád, má raději brány Sionu než všechny Jakubovy příbytky.“ (Ž 87,1-2)

Když se přiblížil čas, který Bůh ustanovil, aby daroval lidstvu nové milosti ke spáse, přišla na tento svět Panna Maria. V této době byl svět zahalen v temnotě pohanství: dokonce i vyvolený lid, nevěrný Bohu a nedbalý Božích zaslíbení, obdržel jen některá vnější nařízení Zákona, která nepostačovala pro vnitřní duchovní život. Tedy! Jako rosa Neposkvrněná Panna přišla na zem, aby ji osvětila novým světlem víry a lásky. Neboť narození Panny Marie bylo předzvěstí blízkého příchodu Slunce Spravedlnosti, které rozptýlí stín smrti a ukáže člověku cestu do nebe.

Panna Maria v okamžiku svého narození byla nejen bez hříchu, ale také obdržela milosti v daleko větší míře, než měli Adam a Eva, když byli stvořeni v ráji. Milost posvěcující, kterou byla Panna Maria ozdobena, převýšila i onu dokonalou milost nejvyššího serafína, protože byla

určena, aby přivedla na svět Ježíše Krista, pravého Syna Božího.

Můžeme také říct o Panně Marii, že svůj pozemský život začala v tak vysokém stupni svatosti, kterého dosáhli největší světci na konci svého života: „Její základ je na svatých horách.“ (srov. Ž 87,1)

* * *

Názor, že Panna Maria v okamžiku svého početí byla ihned obdařena používáním rozumu, aby se spontánně svou vlastní vůlí mohla ihned obrátit k Bohu, a tím také svobodně spolupracovat s milostmi v její duši, se dá lehce obhájit. Panna Maria tedy znala Boha od narození: čili mohla v tom okamžiku sama sebe obětovat Božímu Majestátu a zasvětit své srdce i duši do služby Nejvyššího.

Ježíš Kristus, když vstoupil do tohoto světa, oslovil svého věčného Otce takto: „Nechtěl jsi krvavé ani nekrvavé oběti; ale utvořil jsi mi tělo. Nebyly ti milé celopaly ani oběti za hříchy. A tak jsem řekl: Hle, přicházím, neboť právě o mně je ve svitku knihy psáno, abych, Bože, konal tvou vůli.“ (Žid 10,5-7)

* * *

Podobně také Panna Maria ještě předtím, než věděla, že byla vyvolena stát se Matkou Boží, se zcela obětovala Bohu, aby

s ní mohl učinit, cokoliv se mu zlíbí, a aby jí přijal jako oběť za hříchy lidí. V tomto duchu také Panna Maria vedla svůj život, který se dokonale podobal životu Ježíše Krista, neboť hlavním cílem bylo podobat se jejímu Božímu Synu.

Ó, jak Boha nesmírně potěšilo toto obětování se! S jakým zalíbením shlédly tři Osoby Nejsvětější Trojice na toto Boží dítě, které je mělo jednoho dne tolik proslavit!

Snaž se, ó má duše, napodobovat Pannu Marii v tomto obětování se Bohu; často obnovuj své obětování slovy královského proroka: „Mé srdce je připravené, Bože, mé srdce je připravené.“ (Ž 57,8) „Nauč mě konat, co je tvou vůlí, vždyť ty jsi můj Bůh.“ (Ž 143,10)

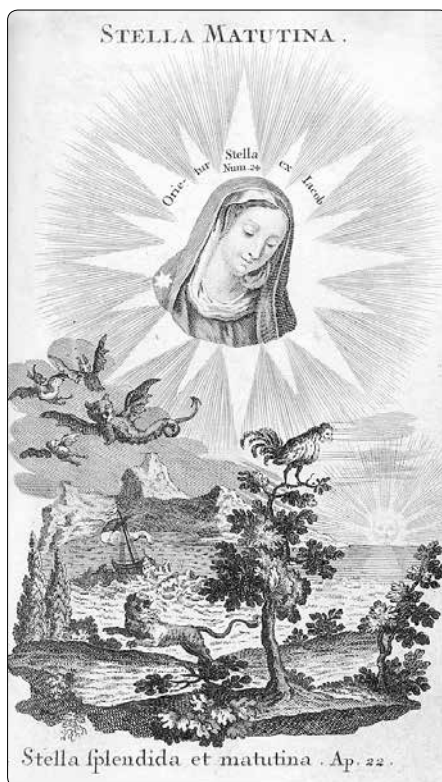
* * *

Milost, kterou Panna Maria obdržela při příchodu na tento svět, a věno nadpřirozených ctností, kterými byla obdařena, stačí k tomu, abychom ji přirovnali k spravedlivému městu, kde tři Božské Osoby rády přebývají: „On mluví o tobě ke tvé slávě, město Boží.“ (Ž 87,3) Duch Svätý byl velmi potěšen tímto místem k přebývání, daleko více než chrámem v Jeruzalémě, který byl vystaven lidskou rukou; proto ho také neustále naplňoval novými a vzácnými milostmi.

Milost se rozmnožovala v Mariině duši od prvního okamžiku používání rozumu až do posledního pozemského úkonu. Neustále odpovídala na vanutí Ducha Svätého celou svou silou, a tím vždy zdvojnásobila i ztrojnásobila milost, kterou měla. Jak tedy můžeme vůbec vypočítat hodnotu jejího nashromážděného duchovního bohatství v okamžiku, kdy si ji její nebeský Snoubenec povolal k sobě?

PŘÍKLAD - BLAHOŠLAVENÝ GIOACCHINO PICCOLOMINI

Blahoslavený Gioacchino Piccolomini, zářící světlo řádu servitů, se narodil v Sieně ve šlechtické rodině. Od svého dětství měl něžnou úctu k požehnané Panně a bylo mu velkou radostí modlit se *Zdravas, Maria*. Když mu bylo třináct let, sama Panna Maria jej povolala do řeholního stavu. Opustil tedy otcovský dům, žádal o přijetí do Řádu služebníků Panny Marie a byl také přijat a obdržel hábit od sv. Filipa Beniziho.

Díky zvláštní ochraně Panny Marie se nedopustil těžkého hříchu, a zvláště se vyhnul všemu, co se přičilo svatě čistotě těla. V tom se také zdokonaloval pokáním a umrtvováním; avšak ctností, která v něm zvláště zářila, byla jeho horlivá láska k bližním, a v tom dával všem zářný příklad.

Jednoho dne se setkal s člověkem trpícím epilepsií, kterého chtěl co nejlépe potěšit, ale dotyčný jej neposlouchal a spíše vytýkávě mu odpověděl: „Raději si tuto nemoc vezmi na sebe a potěšovat budu já tebe.“

Světce, když tato slova uslyšel, ihned poklekl před křížem a prosil našeho Pána, aby tuto nemoc mohl přijmout od toho nešťastného člověka. V tom okamžiku se nemocný ihned uzdravil a Gioacchino touto nemocí onemocněl a trpělivěji pak nesl až do konce svého života.

Toto utrpení však nestačilo jeho lásce a vytrvale se modlil, aby se stále více podobal ukřižovanému Pánu. Jeho přání bylo vyslyšeno, když jeho tělo bylo pokryto vředy, které pronikly až ke kostem. Vše snášel s velkou radostí a trpělivostí a navzdory snažným prosbám svých bratrů se nikdy nemodlil za zázračné uzdravení.

Na konci jeho života se mu zjevila Panna Maria a ukázala mu dvě koruny, které jsou pro něho připraveny v nebi: jedna pro jeho dobrovolné utrpení a druhá pro jeho velké milosti. Prosil o milost zemřít na Velký pátek a jeho modlitba byla vyslyšena. Neboť když byli bratři shromážděni kolem něho a v kostele se četly pašije, při slovech: „Do tvých rukou odevzdávám svého ducha“ v pokoji skončil. Bylo to 16. dubna 1305. Náš Pán obdařil svého služebníka mnoha milostmi, které byly a stále jsou získávány na jeho přimluvu.

MODLITBA

Ó Panno Maria, zářící Hvězdo, která svým jasem ohlašuje blízkost příchodu Krista, Krále Spravedlnosti, vypros mi milost vždy spolupracovat s Boží milostí a ať nikdy nestavím překážky pro Boží působení ve své duši. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 206-217

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) Session XI, kánon XVI.

(2) Z historie poutního místa.

Kéž vás uchvátí a vede Mariin příklad

- dokončení listu papeže Františka účastníkům Festivalu mládeže v Medžugorje ze str. 2

byste chtěli?“ A oni odpoví: „Rabbi, kde bydlíš?“ A Ježíš jim říká: „Pojďte a uvidíte.“ A oni jdou, vidí a zůstanou s ním. Prožitek tohoto setkání s Ježíšem se vtiskne do paměti oněch učedníků natolik, že jeden z nich dokonce zaznamenal, kdy k němu došlo: „Bylo kolem čtyř hodin odpoledne.“ (v. 39)

Evangelium říká, že se po návštěvě u Pána z obou učedníků stali „zprostředkovatelé“, kteří umožní druhým setkat se s Pánem, poznat jej a následovat. Ondřej šel a hned to pověděl Šimonovi a přivedl ho k Ježíši. Jakmile mistr uviděl Šimona, hned mu dal přezdívku „Kéfas“, ze které se pak stane jméno „Petr“ (srov. Jan 1,40-42). Plyne odtud, že setkání s Ježíšem formuje nového člověka a obdarovává posláním předávat tuto zkušenost druhým, ale vždycky s pohledem upřeným k Pánu.

Draží mladí, setkali jste se s Ježíšovým pohledem, který se vás táže: „Co byste chtěli?“ Slyšeli jste jeho hlas, který vám říká: „Pojďte a uvidíte?“ Pociťovali jste onen podnět, který vás přiměl vykročit na cestu? Udělejte si čas na přebývání s Ježíšem, abyste byli naplněni jeho Duchem a připraveni ke strhujícímu životnímu dobro-

družství. Jděte na setkání s ním, zůstaňte s ním v modlitbě a svěřte se jemu, který je znalcem lidského srdce.

Toto překrásné Pánovo pozvání: „Pojďte a uvidíte“, které tlumočil Ježíšův mladý a milovaný učedník, je určeno také budoucím učedníkům. Ježíš vám nabízí setkání a tento festival se stává příležitostí a možností „přijít a uvidět“. Slovo „přijít“ kromě toho, že označuje fyzický pohyb, má hlubší, duchovní smysl. Ukazuje trasu víry, jejímž účelem je „uvidět“, to znamená učinit zkušenost s Pánem a díky němu spatřit plný a definitivní smysl naší existence.

Velkým vzorem Církve s mladým srdcem a připraveností následovat svěže a od daně Krista zůstává navždy Panna Maria. Síla jejího přitakání - „ať se mi stane“ - daného andělovi nás neustále oslovuje. Přitakat pro ni znamenalo nechat se strhnout a riskovat bez jakékoli jiné záruky než oné jistoty, že bude nositelkou příslibu. Její výrok „jsem služebnice Páně“ (Lk 1,38) je nejkrásnějším příkladem toho, co se děje, svěřuje-li se člověk svobodně do rukou Božích. Kéž vás tento příklad uchvátí a vede! Maria je „Matkou, která bdí nad svými dětmi, nad námi, svými syny a dce-

rami, kteří jdeme životem často unavení, nuzní, ale s touhou, aby světlo naděje neuhasl. To je to, co chceme: aby neuhasl světlo naděje. Naše Matka hledí na tento putující lid, tvořený mladými lidmi, který ji miluje a hledá v tichu svého srdce, třebaže je na cestě spousta hluku, povídání a zábavy.“ (*Christus vivit*, 48)

Draží mladí, „běžte přitahováni tváří Krista, kterého tolik milujeme, kterému se klaníme v Nejsvětější eucharistii a kterého poznáváme v těle našich trpících bratrů a sester. Kéž vás v tomto běhu žene Duch Svatý. Církev potřebuje vaši hbitost, vaši intuici, vaši víru.“ (*tamtéž*, 299) Ve svém běhu za evangeliem, oživovaném také tímto festivalem, svěřuji vás všechny přimluvě blahoslavené Panny Marie a vyprošuji vám světlo a sílu Ducha, abyste mohli být opravdovými Kristovými svědky. Za to se modlím, žehnám vám a prosím, abyste se také vy modlili za mne.

V Římě u sv. Jana na Lateránu,
29. června 2020
+ František

Z www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Tajemství úspěchu Matky Angeliky: Absolutní „závislost“ na Eucharistii

Úcta a oddanost Nejsvětější svátosti podle vzoru její patronky sv. Kláry živila a posilňovala Matku Angeliku (1923–2016) ve službě evangeliu a ustavičně účtě také prostřednictvím televizní sítě EWTN (Eternal World Television Network), kterou založila.

Jáhen Nic Donnelly řekl: „Věřící katolíci z britských ostrovů jsou Matce Angelice z celého srdce vděční, že mohou vysílání EWTN sledovat ve svých domovech. Zoufale toužili po kvalitní katolické katechezi, autentických katolických pobožnostech a spolehlivých zprávách o Církvi; mnozí si obstarali satelity, aby mohli sledovat EWTN ze St. Clare Media (vysílání pro Velkou Británii). Vedle sekulárních programů BBC a mainstreamových médií je sledování Matky Angeliky pro nás jako najít oázu uprostřed vyprahlé pustiny. Bůh ve své prozřetelnosti vzbuzuje velké zprostředkovatele víry – a EWTN vnáší do našich rodin moudrost, modlitbu a humor.“

Matku Marii Angeliku můžeme zařadit mezi velké hlasatele moderní katolické církve, jakými byli svatý papež Jan Pavel II., ctilhodný Fulton Sheen a Boží služebník otec Patrick Peyton. Matka Angelika se se Svatým otcem Janem Pavlem II. setkala při různých příležitostech, při nichž jí tento papež vyjádřil své osobní uznání jako skvělé hlasatelce. Jed-

no z těchto setkání, z roku 1986, popisuje její životopisec a ředitel EWTN News Raymondo Arroyo v knize *Matka Angelika: Nezapomenutelný příběh řeholnice, její odvaha a síť zázraků*:

„Zahlédnuv berle, ortézu a její očividnou slabost, se ke své zavalité dceři vrátil [papež] zpět. Jednu ruku jí položil na závoj, co měla na hlavě a druhou jí na čelo přiložil kříž. Řekl: »Matka Angelika, slabá na těle, mocná na duchu. Charismatická žena, charismatická žena.«“

Podobně jako u Jana Pavla II. i u Matky Angeliky nacházíme onen paradox, že charismatický hlasatel, inspirovaný Duchem Svatým, ke konci života ztratil schopnost hovořit. Schopnost Jana Pavla II. komunikovat ukončil chirurgický zákrok na hrtanu v posledním roce jeho života. Matka Angelika ztratila schopnost mluvit následkem mrtvice v roce 2001. Po desetiletích promluv, projevů, psaní a veřejných vystoupení před miliony lidí svědčili Jan Pavel II. a Matka Angelika světu o hlubším rozměru komunikace – o tichu adorace před Nejsvětější svátostí. Jak by

**Matka Agelika,
zakladatelka televizní sítě EWTN**

mohl někdo zapomenout na záběr Jana Pavla II. modlícího se před Nejsvětější svátostí v papežské kapli na Velký pátek krátce před smrtí? Patnáct let sledovaly miliony fanoušků přes EWTN Matku Angeliku, jak je ponořena do posvátného rozměru komunikace – duše v tiché adoraci před naším Spasitelem, přítomným v Eucharistii. Tisíce slov, co Matka Angelika pronesla a napsala, byly pouze předzvěsti jediného slova tiché lásky, které jako chudá Klára řekla svému Ženichovi, našemu Pánu, Ježíši Kristu.

Tajemství vynikající schopnosti komunikace čerpala Matka Angelika, podobně jako Jan Pavel II. a Fulton Sheen, ze své absolutní závislosti na Eucharistii. Jan Pavel II. byl znám tím, že si všechna kázání, rozhovory, články a knihy připravoval v kapli před Nejsvětější svátostí. Arcibiskup Fulton Sheen každý den adoroval před Nejsvětější svátostí a tento čas nazýval „hodinou, která formuje den“. Před založením EWTN poznaly katolické kruhy Matku Angeliku z populární série „60-plus“ náboženských knih. Arroyo v jejím životopise vzpomíná, že i ona psala knihy v kapli před Nejsvětější svátostí: „Sestra Regina vzpomíná na Matku Angeliku, jak ji vidávala psát v kapli – dívala se na našeho Pána, po chvíli zvláště přivřela oči, jako by se ponořila do hloubky

své duše. *Fungovalo to, jako by se jí v mysli spustil magnetofon - a ona poslouchala a psala a psala.*"

Když vezmeme v úvahu přímluvu zakladatelky Chudých klarisek ustavičné adorace, sv. Kláry z Assisi, patronky televize, nemůže nás překvapit přímo zářný úspěch při zakládání EWTN. Dva eucharistické zázraky a nedávný zázrak sv. Kláry pokládáme za zdroj, ze kterého Matka Angelika čerpala při úspěšném působení v této televizi, při službě evangelium a ustavičné adoraci. Papež Benedikt XVI. o sv. Kláře řekl: „Její víra v reálnou přítomnost Krista v Eucharistii byla tak velká, že se udály hned dva zázraky.“ A Raymond Arroyo o Matce Angelice píše, že byla „vyzbrojená zbožnou oddaností sv. Kláry k Nejsvětější svátosti“. Tomáš z Celana, františkánský mnich z 13. století a současník sv. Kláry, popisuje její oddanost a absolutní důvěru v Nejsvětější svátost, když ochránila své sestry a klášter San Damiano v Assisi před nepřáteli, což připomíná i mnoho událostí v životě Matky Angeliky:

„Svatá Klára jim s nebojácným srdcem nařídila, aby ji, i když byla nemocná, přivedli k nepřátelům. Vzala s sebou ebenově-stříbrné pouzdro s relikviemi svatých, k nimž chovala velkou úctu. Lehla si před Pána tváří k zemi a v slzách říkala Kristu: »Je možné, Pane, že chceš své bezbranné služebnice, které jsem učila lásce k Tobě, odevzdat do rukou pohanů? Prosím Tě, Pane, ochraň tyto své služebnice, které nyní sama zachránit nedokážu.« Najednou zaslechla jakoby dětský hlas ze svatostánku: »Vždy tě budu chránit!« Dále prosila: »Můj Pane, pokud chceš, ochraň i toto město, které udržuješ svou láskou.« Kristus odpověděl: »Bude muset podstoupit těžkosti a zkoušky, ale ochráním ho.« Potom sv. Klára zvedla tvář, smáčenou od slz, a uklidňovala sestry: »Ujišťuji vás, dcery, že neutrpíte žádné zlo; jen mějte víru v Krista.« Saracéni se při pohledu na řeholní sestry a na neochvějnou sílu té, která se modlila, dali na útěk.“

Závislost Matky Angeliky na eucharistickém charismatu sv. Františka i sv. Kláry se dá odvodit i z toho, že trvala na tom, aby svatyně Nejsvětější svátosti v Hanceville v Alabamě vypadala stejně jako bazilika sv. Františka v Assisi z 13. století. Dalším projevem františkánské inspirace bylo založení Rytířů Nejsvětější Eucharis-

tie v roce 1999. Působení Boží prozřetelnosti při založení a rozvoji EWTN se dá vystopovat k poslednímu zázraku sv. Kláry. Právě díky tomuto jejímu zázraku těsně před smrtí se stala Klára patronkou televize, a to v roce 1958, kdy ji za ni vyhlásil ctihodný papež Pius XII. Na Vánoce roku 1253 ležela sv. Klára připoutaná na lůžko v San Damiano, protože byla příliš nemocná na to, aby se zúčastnila vigilie Narození Páně v bazilice sv. Františka. Ačkoli byla od baziliky vzdálená víc než kilometr, byla sv. Klára obdařena vizí mše svaté, která v bazilice probíhala a která byla jakoby promítána na stěnu místnosti, kde ležela. Svatá Klára slyšela hrát varhany, zpěv písní a sledovala liturgii a mohla klidně vyjmenovat všechny bratry přítomné na slavnosti. Přirozeně, že sv. Klára je jednou ze svatých patronek EWTN - a její atribut, monstranci, Matka Angelika spolu se sestrami hrdě nosila.

Díky platformě, kterou jí poskytovala EWTN TV a EWTN Global Radio, mohla Matka Angelika katechizovat miliony katolíků a učit je o uctívání slavné Nejsvětější oběti mše svaté, a to hlavně v době rozšířeného experimentování s liturgií, v době laxnosti a zmatku. Matka Angelika dělala velmi mnoho pro to, aby chránila a propagovala pravou úctu a zbožnou oddanost Nejsvětější svátosti. V „pouštních“ letech, před vydáním motu proprio papeže Benedikta XVI. o římské liturgii, *Summorum Pontificum*, trvala

Matka Agelika a Raymond Arroyo

Matka Angelika na základních latinských modlitbách při mši svaté, díky čemuž zachovala dědictví latinského obřadu katolické církve, které se tak mohlo přenést na mladší generace, narozené po II. vatikánském koncilu. Kardinál James Francis Stafford o tom píše: „*Matka Angelika reprezentovala běžné katolíky, kteří tvoří až 90 % Církve. Bez něj by byl obyčejný katolík i nadále ztracený a zmatený; s její pomocí si však zachoval jasnou představu a vizi nádhery, slávy a pravdy o Církvi.*“

Matka Angelika vytrvale učila své dívky upřímné a nefalšované hluboké účtě k reálné přítomnosti našeho Pána v Nejsvětější svátosti, a to v době, kdy někteří teologové a biskupové šířili nejednoznačnost a zmatek o tomto nejposvátnějším dogmatu katolické víry. Když si někteří diváci stěžovali na bohatou výzdobu nové kaple ve svatyni Nejsvětější svátosti - jejího Božího „chrámu“ - dala Matka Angelika svému obecnstvu základní lekci formou liturgické katecheze s její charakteristickou „nezdolnou láskou“:

„*Někteří lidé kritizují zlato, stříbro, mramor. Víte, co si myslím? Že jste to nepochopili. Vy totiž nic nenamítáte proti velkému obydlí králů a královen; vám nevadí Bílý dům, který je příliš velký pro dva lidi ... Mě znepokojuje, že jsme spokojeni s málem pro Boha, ale jen s tím nejlepším pro sebe.*“

V srdci svatyně Nejsvětější svátosti existuje ukryté dílo nádherné zbožné účty. Arroyo vysvětluje:

„*Svatostánek v oltáři je oslnivou zářivou katedrálou, tvořenou blyštivými spirálami a ručně vyřezávanými zlatými ozdobami, od kterých neodtrhnete oči. Matka Angelika nařídila, aby se vnitřek zadní stěny svatostánku - nejzácnějšího majetku kláštera, ve kterém je umístěná Eucharistie, vyložil diamanty, které vidí jen Ten, jenž přebývá ve svatostánku. Ježíš si přece zaslouží to nejlepší.*“

Během 15 let svého života, které strávila v modlitbě a utrpení, se Matka Angelika stala nejzácnějším drahokamem svatostánku. Darovala to nejlepší, pokorný život v kontemplaci, svému Ženichovi. Svou tichostí sdělovala Matka Angelika všem, co měli uši, slávu našeho zmrtvýchvstalého Pána.

Zdroj: www.ncregister.com, 30. 3. 2016

Přeložila a upravila -jk-

Vycházejí Pravidla pro vysluhování exorcismu

Mezinárodní asociace exorcistů publikovala v padovském nakladatelství *Edizioni Messaggero* „Linee guida per il ministero dell'esorcismo • Alla luce del rituale vigente“ (*Pravidla pro vysluhování exorcismu ve světle nových Obřadů exorcismu*). Příručku uvozuje všeobecný přehled o d'ábelském působení v našich dějinách a obřadu exorcismu, jímž katolická církev vysvobozuje z velikého utrpení nemálo bratrů a sester. Svazek vznikl na základě naslouchání a pracovních zkušeností mnoha členů Mezinárodní aso-

ciace exorcistů a předmluvy se zhostil papežský vikář pro město Řím, kardinál Angelo de Donatis. Směrnice nenahrazují žádný úřední dokument schválený Církví, avšak podporují tradiční církevní učení, aby pomohly „zlepšit službu nemocné realitě narušené d'ábelským působením“, s níž se exorcisté denně setkávají.

Podle sdělení Mons. Mgr. Karla Orlity, J.U.D., soudního vikáře Diecézního církevního soudu v Brně a prezidenta Akademie kanonického práva, kniha již koncem července měla vyjít také čes-

ky, a to pod názvem „Pravidla vysluhování exorcismu v katolické církvi v souladu s platným obřadem“. Na jejím překladu pracovala několik let komise Mezinárodní asociace exorcistů v České a Slovenské republice, kterou Mons. Orlita koordinuje. Svazek vychází ve vydavatelství Akademie kanonického práva (www.akademiekp.cz) a ve spolupráci s česko-slovenskou sekci zmíněné asociace. Nebude určen pro širší veřejnost, nýbrž pro kněze a pracovníky v Církvi, a stane se vodítkem při formaci nových exorcistů.

Otec Bamonte: Záleží, na čí straně jsme. Dotaz zní – zříkáš se d'ábla a věříš v Boha?

„Kniha, která spojuje teorii s praxí, hodí se k počáteční i trvalé formaci, ačkoli se nejedná o sumu veškerých znalostí o exorcismu.“ Těmito slovy představil novou příručku Mezinárodní asociace exorcistů, nazvanou „Pravidla pro vysluhování exorcismu ve světle nových Obřadů exorcismu“, její předseda, otec Francesco Bamonte, řeholník servitského řádu.

„Je zásadní vrátit se ke kořenům služby, která nevznikla ze strachu před čarodějnicemi, nýbrž výlučně na základě toho, co Ježíš sám hlásal a jako první konal, čímž dával příklad apoštolům a jejich následovníky vyzýval k pokračování v tomto poslání,“ zdůrazňuje italský exorcista v listě *Avvenire* (26. 7. 2020).

Na otázku, proč se asociace rozhodla ke zveřejnění původně interního dokumentu, otec Bamonte vysvětluje: „O dostupnost prostřednictvím běžných obchodních kanálů požádali někteří biskupové a kněží, přičemž poukázali na dobro, jaké takový text může znamenat pro Boží lid. Jednak totiž objasňuje četné potem-

nělé a pomatené názory, které doprovázejí delikátní službu exorcisty, a dále se může stát dobrým katechetickým a pastoračním nástrojem, který vytváří určitou protiváhu k četným publikacím zaměřeným spíše na veřejnou senzaci spojenou s d'áblovým působením.“ Po jednání s Kongregací pro klérus a po souhlasu kardinála zodpovědného za „imprimatur“, římského vikáře Angela de Donatis, se tak kniha dostává do rukou italských věřících.

Její jedenáctá kapitola vypočítává vlastnosti, které Církev požaduje od kněze pověřeného službou exorcismu. Biskup, který mu tento úřad udělí, musí zejména prověřit, zda se vyznačuje zbožností, poznáním (či věděním), moudrostí, bezúhonností života a zvláštní přípravou k výkonu služby, vyžadující obezřelé zacházení. „Rozdíl mezi exorcistou a jinými kněžími je tentýž, kterým se liší farář od kněze bez farnosti, anebo nemocniční kaplan od jiných kněží, kteří jimi nejsou,“ komentuje otec Bamonte. Jak rozpoznat satanovu činnost ve světě? Na to předseda

Mezinárodní asociace exorcistů odpovídá: „Když vyloučíme přirozený a nadpřirozený původ toho, co zkoumáme a pozorujeme, lze uvažovat o mimořádné démonické aktivitě, avšak její definici nelze vyčerpávat několika slovy, a proto odkazují k pozorné četbě nové příručky,“ říká italský exorcista. „Jedna její část se věnuje příležitostem, které takovou d'áblou činnost posilují.“

Existuje naopak chování, které může d'ábelskému vlivu zcela zabránit? – ptal se list *Avvenire*. „Odpověděl bych, že z naší strany neexistují postoje, které by démonickou činností znemožnily, protože v plné či částečné míře jí může zabránit jedině Bůh, nikoli my. Existují velcí hříšníci, které d'ábel netrýzní jakýmkoli mimořádným působením, kdežto mnozí praví světci se stali obětí takovéto démonické činnosti. Skutečně záleží na tom, na čí stranu se postavíme, jak jsme ostatně byli dotázáni ve křtu: Zříkáš se d'ábla a věříš v Boha?“ uzavírá otec Francesco Bamonte, předseda Mezinárodní asociace exorcistů.

Podle www.vaticannews.va/cs.html

Vědci upravili geny nenarozených dětí, když experiment selhal, embrya zabili

Londýnští vědci informovali o experimentu, při kterém upravili DNA nenarozených dětí v jejich nejranějším stadiu života. Experiment však dopadl katastrofálně a vědci zničili všechna embrya.

Portál *Medium.com* informuje, že výzkum bioložky Kathy Niakanové a jejího týmu z Institutu Francis Crick se všeobecně považuje za varovný signál o nebezpečích snahy vytvořit geneticky modifikovanou lidskou bytost.

Niakanová použila technologii genových úprav CRISPR k experimentu s 25 lidskými embryi, která měla méně než 14 dní. Ačkoliv šlo o embrya v nejranějším stadiu života, jednalo se o konkrétní lidské bytosti s jedinečnou DNA.

Podle zprávy londýnští vědci použili CRISPR k odstranění genu známého jako POU5F1 u 18 embryi. Poté, když prozkoumali tato embrya a porovnali je se sedmi, jež neměla upravenou DNA, věd-

ci uvedli, že přibližně polovina měla velké abnormality DNA, které nezamýšleli.

Ačkoliv celkový dopad úpravy DNA není znám, vědci předpověděli, že abnormality mohou způsobit vrozené defekty, rakovinu a další problémy, uvádí se ve zprávě. Rovněž není známo, jak mohou úpravy DNA ovlivnit budoucí děti těchto dětí.

Genetiční experti z Kalifornské univerzity Berkeley a Pensylvánské univerzity

Výstava „Nebe bylo plné hvězd“ připomíná 70. výročí pokusu o likvidaci klášterů v českých zemích

Kanonie premonstrátů v Želivě a Ústav pro studium totalitních režimů (ÚSTR) zve na výstavu „Nebe bylo plné hvězd“, která je věnovaná centralizačním a internačním klášterům v českých zemích. Výstava byla zahájena 9. srpna a **potrvá až do 31. října 2020**.

Přesně před 70 lety během léta vrcholila komunistická likvidace klášterního života. Už v dubnu roku 1950 vtrhly do českých mužských klášterů ozbrojené oddíly Sboru národní bezpečnosti s cílem řeholní domy vyklidit a řeholníky převézt do určených centralizačních a internačních klášterů. Od poloviny července 1950 pak komunistická moc zasahovala také proti ženských klášterům.

Ústav pro studium totalitních režimů uvádí v klášteře v Želivě novou výstavu „Nebe bylo plné hvězd“, která připomíná 70. výročí nechvalně proslulých akcí „K“ a „Ř“ – komunistického pokusu zastavit život řeholních společenství na našem území. Návštěvníci prostřednictvím fotografií nahlédnou do míst, kde byli řádoví bratři a sestry internováni. Jednotlivé panely přibližují charakteristické události řeholního života v 50. letech, od zaměstnávání bratří či sester při „budování socialismu“ až po vynalézavé způsoby, kterými se v nesvobodném prostředí udržoval duchovní život.

„Centralizační a internační kláštery se v mnohém podobaly vězení. Jen s tím

rozdílem, že k pobytu v nich nebyli řeholníci a řeholnice odsouzeni soudem. Za přestupky byli postihováni pobytom na samotce, snížením dávek potravin, zákazem korespondence – už tak omezené a přísně cenzurované – a případně i fyzickými tresty. Lékařská péče byla velmi zanedbávána, což mělo v některých případech trvalé následky,“ přibližuje perzekuci řeholnic a řeholníků autorka výstavy Stanislava Vodičková z ÚSTR. „Plánovali jsme výstavu uvést v polovině dubna, přesně 70 let od zahájení akce »K« proti mužským klášterům. Kvůli koronavirové pandemii jsme však byli nuceni vernisáž odložit,“ dodává Vodičková.

Podle www.cirkev.cz

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Jeruzaléma a Judovu domu. Na jeho rameno položím klíč od Davidova domu; když otevře, nikdo nezavře, když zavře, nikdo neotevře. Zarazím ho jako hřeb na pevné místo, pro svůj rod zaslouží čestné křeslo.“

2. čtení - Řím 11,33-36

Ó, jak bezedná je Boží štědrost, moudrost i poznání! Jak neproniknutelná jsou jeho rozhodnutí a neprobádatelné způsoby jeho jednání! Neboť „kdo pochopí myšlení Páně? Kdo mu byl rádcem?

Dal mu někdo dříve něco, aby se mu to muselo oplácet?“ Vždyť od něho, skrze něho a pro něho je všecko. Jemu buď sláva navěky! Amen.

Evangelium - Mt 16,13-20

Když Ježíš přišel do kraje u Césareje Filipovy, zeptal se svých učedníků: „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“ Odpověděli: „Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.“ Řekl jim: „A za koho mě pokládáte vy?“ Šimon

Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!“ Ježíš mu na to řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec. A já ti říkám: Ty jsi Petr - Skála - a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče od nebeského království; co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi.“ Potom důtklivě přikázal učedníkům, aby nikomu neříkali, že je Mesiáš.

důrazně reagovali na tento výzkum a varovali ostatní vědce před pokračováním v podobných experimentech.

Profesor Fyodor Urnov z Berkeley uvedl, že katastrofální výsledky by se měly považovat za „omezující příkaz pro všechny editory genomu, aby odvrátili denní světlo od úpravy embryí“.

Kiran Musunuru, kardiolog na Pensylvánské univerzitě, uvedl, že experiment naznačuje, že úprava DNA je mnohem komplikovanější a nebezpečnější, než se původně myslelo. „Znamená to,

že nejen měníte gen, který chcete změnit, ale ovlivňujete DNA okolo genu takovým způsobem, že dokážete neúmyslně ovlivnit jiné geny a způsobit problém,“ uvedl Musunuru.

Pro obhájece pro-life je experiment znepekující z mnoha ohledů. Zničení lidského života, bez ohledu na to, jak brzy, je vždy nesprávné. Od početí jsou nenarozené děti jedinečné, živé lidské bytosti. Jejich těla jsou však ničena a používána pro experimenty v laboratořích po celém světě.

Genetická editace rovněž představuje riziko možnosti „designérských dětí“ anebo dětí, jejichž geny budou upraveny tak, aby vytvářely požadované vlastnosti, jako je výška, barva vlasů a pohlaví.

Zdroj: www.lifenews.com

(Autorka článku:
Micaiah Bilgerová)
18. 6. 2020

(Redakčně upraveno a zkráceno)

Pondělí 24. 8. 2020

6:05 Poniky, Poniky **6:50** V pohorách po horách (54. díl): Kráľova studňa – Velká Fatra **7:00** Kulatý stůl: Víra v Česku na vyměnění? **8:35** Bačkorám navzdory: Josef, dělník mláosrdenství **8:55** Outdoor Films se Stevem Lichtagem (33. díl): S mistrem filmového umění o podmořském filmu **10:30** V posteli POD NEBESY V. (3. díl) **11:25** Sedmihlášky (78. díl): Seděla na jamě **11:30** O Mlsálkovi (17. díl): Mlsálek a automatická pračka **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:25** Věk reforem (9. díl): Náboženské války **13:55** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Co je bez chvění, není pevně **14:25** Ars Vaticana **14:35** Klapka s ... (104. díl): Junior – Mgr. Zuzana Homolová-Balohová **16:00** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Radosti a strasti stavu manželského **17:40** Víra do kapsy: Emoce, volby, rozhodnutí **18:00** Můj chrám: Pavla Golasowská, poslankyně PS parlamentu ČR, kostel Božího Těla v Gutech **18:20** Sedmihlášky (78. díl): Seděla na jamě **18:25** O Mlsálkovi (18. díl): Mlsálek se s rodiči chystá na cestu [P] **18:40** Ivan Mládek Banjo Band na Mohelnickém dostavníku [P] **19:05** Putování Modrou planeťou: Island **19:50** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou (8. díl) **21:15** Klapka s Václavem Forťem **22:20** Jak potkávat svět (70. díl): S Pavlem Helanem **23:50** Noční univerzita: prof. Cyril Höschl – Neurobiologie úzkosti **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 25.8.2020

6:05 Pod lampou **8:05** Cvrlikání (13. díl): Epy de Mye **9:15** Guyanská Diana **9:40** Práce jako na kostele **10:00** Muzikál GEDEON **10:50** GOODWILLBOY III. (2. díl): LIVE IN Ukraine **11:25** Sedmihlášky (78. díl): Seděla na jamě **11:30** O Mlsálkovi (18. díl): Mlsálek se s rodiči chystá na cestu **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Bačkorám navzdory: Alice v řiši divů **13:40** V pohorách po horách (54. díl): Kráľova studňa – Velká Fatra **13:50** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea **14:15** Bangladés: Týdenní dopis lásky **14:50** Výpravy do divočiny: Biodiverzita a vymírání druhů **16:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (144. díl): Za českými horami **17:20** Princ, který si vybral Dona Boska **18:05** Maminčiny pohádky (1. díl): Kukaččí vejce I. **18:15** Sedmihlášky (78. díl): Seděla na jamě **18:20** Zpravodajské Noeviny: 25. 8. 2020 [P] **18:45** Přejeme si... **19:00** Slavnostní koncert s inaugurací renovovaných varhan, kostel sv. Vojtěcha, Opava [L] **20:35** Na křídlech andělů **21:00** SDM RIO 2013: Revoluce v Riu **22:00** Jako hořčičné zrnko (5. díl) **22:50** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat, či odejít? **23:50** Letem jazzem (8. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... poznáváme harmonii **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 26.8.2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 25. 8. 2020 **6:25** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Radosti a strasti stavu manželského **7:25** ARTBITR – Kulturní magazín (87. díl): S Radkem Habáněm a biskupem Pavlem Konzublem **7:35** Výpravy do divočiny: Ptáci mizí **8:35** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:25** Matka Tereza **10:30** V posteli POD NEBESY V. (4. díl) **11:25** Sedmihlášky (78. díl): Seděla na jamě **11:30** Maminčiny pohádky (1. díl): Kukaččí vejce I. **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** BG Styl: Třebovický koláč 2017 **13:15** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vyzván i nevyzván **13:45** Příroda kolem nás: Potkali jsme u vody (hroch, motýlice a slípka zelenonohá) **14:00** Outdoor

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Films s Milanem Daňkem (36. díl): Natáčení v opravdové divočině **15:35** Zpravodajské Noeviny: 25. 8. 2020 **16:00** Hlubinami vesmíru s Mgr. Kateřinou Hoňkovou, 2. díl **16:45** Poselství svatých: Matka Tereza **17:00** Poletuchy: Na skok do propasti **17:45** Dítě 31 **18:20** Sedmihlášky (78. díl): Seděla na jamě **18:25** Maminčiny pohádky (2. díl): Kukaččí vejce II. **18:40** Přejeme si... **19:00** Klasika folklórně: Rožnov pod Radhoštěm [L] **20:35** Lednický park vypravuje **21:00** Adorace **22:05** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – Nepotřebná astronomie aneb Jednou z ní budou vlády vybírat daně **23:30** Generální audience papeže Františka **23:55** Věk reforem (9. díl): Náboženské války **0:25** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 27.8.2020

6:05 Na druhý pohled: 9. díl: Musíme tam všichni... **7:40** Proměny Oščadnice **8:25** Jako hořčičné zrnko (5. díl) **9:20** Hovory z Rekovic: Milan Švihálek **9:40** Přelít jsem holocaust – svědectví Ludka Eliáše **10:50** GOODWILLBOY III. (3. díl): NATO **11:25** Sedmihlášky (78. díl): Seděla na jamě **11:30** Maminčiny pohádky (2. díl): Kukaččí vejce II. **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Muzikanti, hrajte **13:55** Generální audience papeže Františka **14:15** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka **14:40** Vít Kašpařík, koncovky, fujarky, brumle a jiné hudební nástroje **15:05** Velehradská zastavení, díl 7. – Cestami ekumenismu **15:15** Angola: Vstaň a chod', Angola **16:00** Zpravodajské Noeviny: 25. 8. 2020 **16:20** Až na konec světa **17:25** Umění sklářských mistrů **18:00** Ukrajina: Skutky apoštolů: O 2000 let později **18:35** Sedmihlášky (78. díl): Seděla na jamě **18:40** Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe **18:45** Zřím Řím **19:10** Večeře u Slováka: 22. neděle v mezidobí [P] **19:35** Bačkorám navzdory: Lubor jede na výlet **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (71. díl): AG Flek **21:15** Továrna mezi vodami **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Setkání s Václavem Hudečkem (2. díl): 39. ročník MF Pardubické hudební jaro **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 28.8.2020

6:05 Bez tebe to nejde: Potřebuji Tě **6:45** Charita Vsetín **7:05** U NÁS aneb Festivalové kukátko (25. díl): Tři mušketýři – V. Volavý **8:00** Věk reforem (9. díl): Náboženské války **8:30** Kulatý stůl: Mary's Meals **10:05** Meditační kaple sv. Jana Pavla II. v Ústí nad Orlicí **10:20** Můj chrám: Jiří Suchý, Praha–Spořilov, kostel sv. Anežky České **10:40** V posteli POD NEBESY V. (5. díl) **11:30** Sedmihlášky (78. díl): Seděla na jamě **11:35** Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [L] **13:20** 50 let Boží milosti **13:40** Ivan Mládek Banjo Band na Mohelnickém dostavníku **14:05** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem:

Vzdáleným nabízkou **14:35** Jak potkávat svět (66. díl): Se Slávkem Klecandrem a Romanem Dostálem **16:00** Bolívie – V srdci Bolívie **16:30** Práce Charity v Mexiku **16:55** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Zdeněk Papoušek **18:00** Kambodža pohledem zblízka **18:25** Sedmihlášky (78. díl): Seděla na jamě **18:30** Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku **18:45** Výpravy do divočiny: Pomáháme jim přežít **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Srpen 2020 [L] **21:45** V pohorách po horách (65. díl): Strážov – Strážovské vrchy **22:00** Outdoor Films s Martem Eslemem (52. díl): Procestoval jsem 88 zemí světa **23:30** Letem jazzem (3. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu na téma „skladby s letními motivy“ **0:35** Záblesky nad Andami **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 29.8.2020

6:05 Bez tebe to nejde: Být bližním **7:05** Vzdálená pobřeží ticha – Kazachstán **7:35** Krasňany **8:15** Příroda kolem nás: Potkali jsme u vody (hroch, motýlice a slípka zelenonohá) **8:35** Sedmihlášky (78. díl): Seděla na jamě **8:40** Cirkus Noeland (11. díl): Roberto, Kekulín a jarní úklid **9:10** Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná **9:45** GOODWILLBOY III. (4. díl): Press **10:20** V posteli POD NEBESY V. (6. díl) **11:10** Víra do kapsy: Nalínkoval Bůh můj život? **11:25** Můj chrám: Veronika Sedláčková, kostel sv. Kříže na Příkopech, Praha **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Na pořadu rodina (19. díl): Péče o prarodiče **15:15** Tasovický Mojiš: Klement Maria Hofbauer **16:10** Luboš Malina & Kateřina García na Folkových prázdninách [P] **16:55** Cestujeme regionem Záhorie **18:00** První křesťané: Pohoršení kříže **18:30** Poselství svatých: Matka Tereza **18:40** Muzikanti, hrajte **19:15** V pohorách po horách (55. díl): Velká Rača – Kysucké Beskydy **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Liborem Duškem (2. díl): Člověk mnoha tváří a profesí **21:40** Poletuchy: Na skok do Trenčína **22:25** Eva Pilarová – 55 let na scéně, Lucerna Praha **23:50** V pohorách po horách (60. díl): Ještěd **0:05** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Radosti a strasti stavu manželského **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 30.8.2020

6:05 Bez tebe to nejde: Potřebuji tě, bez tebe to nedokážu **7:05** 100 let na Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostýnské **8:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (156. díl): O muzice i věcech jiných **9:25** V pohorách po horách (76. díl): Velká lúka – Martinské hole **9:40** Večeře u Slováka: 22. neděle v mezidobí **10:10** Církev za oponou: Křesťanské hodnoty **10:30** Mše svatá z kaple Telepace, Ostrava [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajské Noeviny: 25. 8. 2020 **13:05** Outdoor Films s Liborem Duškem (92. díl): Člověk mnoha tváří a profesí **14:40** Muzikanti, hrajte **15:10** Čas pro Malawi **16:00** Jako hořčičné zrnko (6. díl) **16:55** Historie a současnost Matice svatohostýnské **17:20** S NOACHem po Izraeli **17:55** Sedmihlášky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:00** Cirkus Noeland (12. díl): Roberto, Kekulín a závisťivý kouzelník **18:25** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **18:55** Dítě 31 **19:30** Příroda kolem nás: Rozmanité druhy naší přírody (slon indický, kudlanka nábožná a straka obecná) **19:50** Přejeme si... **20:05** Za úsvitu vstaneme [P] **21:50** V souvislostech **22:15** Koncert Naděje pro Irák, bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Strahově **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Noční univerzita: PhDr. Jiřina Prekopová – Škola lásky v rodině **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 24. 8. o 20:05 hod.:

Slovo v obraze (Oheň Ducha Svätého)

Maliar inšpirovaný Svätým písmom, kontemplatívna sestra a jej čistá poézia, zamyslenia benediktínskeho mnícha zo Sampora...
 Ich objavovanie kresťanských mystérií liturgického roka sa chce stať modlitbou v každom divákovi.

Utorok 25. 8. o 17:00 hod.:

Viera do vreka (Nalinkoval Boh môj život?)

Kedy môžeme o niečom povedať, že to bola Božia vôľa? O prirodzených cestách rozlišovania aj o mimoriadnych zásahoch Božích pozorpráva členka Komunity blahoslavenstiev sr. Veronika Barátová.

Streda 26. 8. o 22:05 hod.: Taizé

Záznam modlitby TAIZÉ z kaplnky sv. Kataríny v Bratislave.

Štvrtok 27. 8. o 17:00 hod.: Kulmenie

Filmové spracovanie najznámejšieho diela J. R. R. Tolkiena Pán prsteňov vyvolalo v čase jeho uvedenia do kín veľký ohlas. Trilógia, ktorá sa zrodila pod vedením režiséra Petra Jacksona, získala množstvo filmových ocenení, zožala pozitívnu kritiku a vyvolala medzi mladými nový záujem o Tolkiena. Na to, aby sme však

pochopili, ako, prečo, pre koho a s akým cieľom dielo vznikalo, je potrebné poznať najskôr život samotného autora.

Piatok 28. 8. o 17:30 hod.: Moja misia magazín

Slony, čaj a pestré farby – to je Srí Lanka. Ale je to aj zároveň krajina, ktorá je skúšaná občianskou vojnou. Po tejto vojne ostáva mnoho sirôt. Navštívime detské domovy a našim sprievodcom bude Jiří Šlégr, bývalý riaditeľ Pápežských misijných diel v Čechách. Moderuje sr. Hermána Matláková.

Sobota 29. 8. o 20:30 hod.: Život je krásny (film)

George Bailey je čestný a skromný občan, ktorý vedie malú rodinnú banku. Na Štedrý večer náhle zmizne veľká suma peňazí a jemu hrozí, že vina padne naňho. A tak sa rozhodne spáchať samovraždu, ale keď sa to chystá urobiť, stane sa niečo mimoriadne...

Nedeľa 30. 8. o 20:30 hod.: Quo vadis (Sladšie ako med)

Výroky Pánove sú vzácnejšie než zlato, sladšie než medové kvapky z plástu... O pravdivosti týchto slov žalmu a o tajuplnom svete včiel sa dozvieme viac v relácii Quo vadis s vášnivým včelárom a správcom farmosti Grinava Miroslavom Mikom. Moderuje Pali Danko.

Liturgická čtení

Nedeľa 23. 8. – 21. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Iz 22,19–23
 Ž 138(137),1–2a.2bc+3.6+8bc
 Odp.: 8bc (*Hospodine, tvá dobrota trvá navěky, dílo svých rukou neopouští!*)
 2. čt.: Řim 11,33–36
 Ev.: Mt 16,13–20

Pondělí 24. 8. – svátek sv. Bartoloměje

1. čt.: Zj 21,9b–14
 Ž 145(144),10–11.12–13ab.17–18
 Odp.: srov. 12 (*Ať tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.*)
 Ev.: Jan 1,45–51

Úterý 25. 8. – nezávazná památka sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka a Kristína nebo sv. Ludvíka nebo sv. Josefa Kalasanského (v ostravsko-opavské diecézi: památka bl. Metoděje Dominika Trčky)

1. čt.: 2 Sol 2,1–3a.14–17
 Ž 96(95),10.11–12.13
 Odp.: 13b (*Hospodin přichází řídit zemi.*)
 Ev.: Mt 23,23–26

Středa 26. 8. – ferie

1. čt.: 2 Sol 3,6–10.16–18
 Ž 128(127),1–2.4–5
 Odp.: 1a (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.*)
 Ev.: Mt 23,27–32

Čtvrtek 27. 8. – památka sv. Moniky

1. čt.: 1 Kor 1,1–9
 Ž 145(144),2–3.4–5.6–7
 Odp.: srov. 1 (*Budu velebit tvé jméno, můj Bože, králi.*)
 Ev.: Mt 24,42–51

Pátek 28. 8. – památka sv. Augustína

1. čt.: 1 Kor 1,17–25
 Ž 33(32),1–2.4–5.10–11
 Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy milosti.*)
 Ev.: Mt 25,1–13

Sobota 29. 8. – památka Umučení sv. Jana Křtitele

1. čt.: Jer 1,17–19
 Ž 71(70),1–2.3–4a.5–6ab.15ab+17
 Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti.*)
 Ev.: Mk 6,17–29

BREVIÁŘ PRO LAIKY

22. – 29. SRPNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 23. 8.		PO 24. 8.		ÚT 25. 8.		ST 26. 8.		ČT 27. 8.		PÁ 28. 8.		SO 29. 8.			
Antifona	812	912	1673	1892	841	945	857	961	1768	1990	1734	1953	1487	1674		
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	1481	1667	842	945	857	962	1769	1990	1734	1953	1487	1674		
Antifony	813	914	1674	1893	843	946	858	963	874	979	890	997	1487	1675		
Žalmy	813	914	813	914	843	946	858	963	874	980	890	997	813	914		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1674	1894	847	950	861	966	1770	1991	1735	1954	1488	1675		
Antifona k Zach. kantiku	712	803	1675	1894	1482	1669	861	966	1485	1672	1486	1673	1488	1675		
Prosby	817	917	1675	1894	847	951	861	966	1771	1992	1724	1943	1488	1676		
Závěrečná modlitba	712	803	1482	1668	1483	1669	862	967	1485	1672	1486	1673	1489	1676		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	792	890	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	1676	1895	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	712	803	1482	1668	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 22.8.															
Hymnus	807	907	821	922	1677	1897	852	956	867	972	1774	1995	1736	1955	915	1024
Antifony	808	908	822	923	1678	1897	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	1678	1897	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1680	1900	856	960	871	976	1777	1999	1737	1956	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	711	802	712	803	1681	1900	1483	1670	871	977	1485	1672	1486	1673	712	804
Prosby	811	911	826	927	1681	1900	856	960	872	977	1778	2000	1731	1950	918	1028
Záv. modlitba	712	803	712	803	1482	1668	1483	1669	872	977	1485	1672	1486	1673	713	804
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

ŽIJEME S BOHEM

O MODLITBĚ

Tertulián • Úvodní studie a komentář David Vopřada • Překlad z latiny Pavel Koronthály - David Vopřada • Odpovědná redaktorka Dagmar Kopecká • Recenzenti doc. Mgr. Vít Hušek, Th.D., a PhDr. Radek Tichý, Ph.D. et S.L.D.

Osmý svazek edice *Patristika* přináší nejstarší křesťanské pojednání o modlitbě z pera afrického spisovatele Tertuliána. Spis z počátku 3. století nám umožňuje nahlédnout do teologie křesťanské modlitby a získat představu o jejích vnějších projevech. Přibližuje nám, s jakými problémy a potížemi, mylnými či s křesťanstvím neslučitelnými představami bojovali v této době křesťané především v Kartágu, metropoli římské Afriky. Autor se zamýšlí nad tím, co činí modlitbu specificky křesťanskou a zda se vnitřní i vnější postoje pokřtěného při modlitbě nějakým způsobem odlišují od modlitby v ostatních náboženstvích či meditativních praktikách, které nemají v křesťanství svůj původ. Odpovídá na otázku proč a jak se modlit a vysvětluje, co znamenají slova modlitby, kterou Ježíš naučil své učedníky. Pojednání o modlitbě tak není jen vzácným dokladem starokřesťanské praxe, zajímavým pro badatele z oblasti dějin teologie a liturgie, ale také stále aktuálním textem, jenž i dnešnímu čtenáři nabízí cenné podněty k modlitbě a životu s Bohem.

Krystal OP • Váz., 135x210 mm, 112 stran, 150 Kč

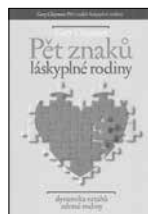
RADY ZKUŠENÉHO ĎÁBLA

**C. S. Lewis • Z angličtiny přeložil Pavel Vachek
Odpovědný redaktor Miroslav Hora**

Příběh zkušného pokušítele, který formou dopisů a instrukcí radí elévovi v pokušítelem úřadu. Spojenými silami se snaží zničit život konkrétního člověka. Lewis bravurně vystihl to, s čím se každý

z nás ve svém životě denně setkává: pohrdání druhými, pokrytectví, pocit výjimečnosti, pocit mimořádné svatosti, propady do deprese, skepse a pochybnosti. *Rady zkušného ďábla* jsou nejenom vtipným čtením, ale umožní nám nahlédnout více do zákulisí duchovního světa.

Návrat domů • Třetí vydání • Váz., 114x185 mm, 128 stran, 199 Kč

**PĚT ZNAKŮ LÁSKYPLNÉ RODINY
(DYNAMIKA VZTAHŮ ZDRAVÉ RODINY)**

Gary Chapman • Z angličtiny přeložila Zuzana Kempná • Odpovědná redaktorka Dagmar Brejlová • Redakce Miroslav Hora

Autor představuje pět základních znaků láskyplné rodiny; pět prvků, které při správném uspořádání tvoří dynamiku zdravé rodiny: služba bližnímu; důvěrný vztah mezi manželi; rodiče, kteří vyučují a vychovávají; děti, které poslouchají a ctí své rodiče; manželé, kteří se s láskou ujímají vedení. Uvádí praktické návrhy, jak těchto pět prvků lze do své rodiny zabudovat.

*Návrat domů • Druhé vydání
Brož., 137x205 mm, 208 stran, 255 Kč*

ŽIVOT PO ZTRÁTĚ MANŽELA

Angelika Daikerová • Z němčiny přeložila Jindra Hubková • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

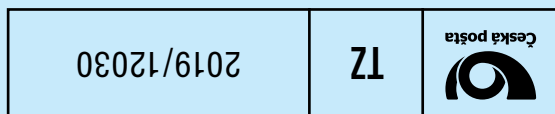
Angelika Daikerová, zkušená průvodkyně truchlících, pomáhá vdovám chápat nejrůznější pocity a situace, související se ztrátou blízkého člověka, a přimnout je do vlastního životního příběhu. Otevírá před nimi nové perspektivy, jak by mohl jejich život pokračovat, aniž by se bolest násilím potlačila. Po smrti manžela to sice bude v lecčems náročné, ale stojí za to vykročit dál, otevřít se dalšímu životu.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 117x180 mm, 112 stran, 45 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@matticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.matticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.